

פָגִימָנוֹ. אֶלָא, אַתְתָא אֵידָי כוֹס דְבָרְכָה, טַעֲמָנוֹ פָגִימָנוֹ. וּכְהַנָּא דְקָרִיב קָרְבָנָא קָרְם יְיָ, בָעֵי דְלָחוֹי אֵידָי שְׁלִים, בֶלָא פָגִימָנוֹ, שְׁלִים בְאָבוֹזִי בֶלָא פָגִימָנוֹ, דְמוּמִין פְסָלִין בְכְהַנִּיאָ. שְׁלִים בְגֻופִיהָ, שְׁלִים בְנוֹקְבִיהָ, לְקִיְמָא בִיהָ, (שיר השירים ז) בֶלָק יְפָה רְעִיתִי וּמוֹם אֵין בָהּ.

דְקָר בְנָא מְנַחָה אֵידָהו, וְצָרִיבִין יְשָׂרָאֵל לְמַשְׁלָחָה מְנַחָתָא דְלָחוֹן לְמַלְפָא, בְגַבָּר (בְגַנְוָה) שְׁלִים. דָאַינּוֹן בְהַפּוֹכָא דְסְטָרָא אַחֲרָא, דָהָא בַּיד אִישׁ עֲתֵי פָגִים, הוּוּ שְׁלָחִין לֵיהּ דְוֹרָנָא, דְכַתִּיב (וַיָּקֹרְא ט) גּוֹרֵל אֶחָד לְיִיִי וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעַזְוָאָל. דָאַלְהִים אַחֲרִים בְלָחוֹן פָגִימָין מְסֻטָּרָא דְצָפָן וְהַבִּי רַוְבָא דְבָתִי עֲבוֹדָה זָרָה הֵם פָגִימָין, בְנוֹקְבָא דְלָחוֹן, חֹרְבָא, לִילִית, פָגִימָוֶתָא וּכְוָיו. (ס"א וּרְעֵיא מַהַיְמָנָא) אֵידָהו ו' מְלָא וְאֵידָה בְסְדוּרָא דָא הַיּוֹ. ה' בְתִרְאָה, כוֹס מְלָא בְרַפְתָה ה', מְסֻטָּרָא דִימִינָא וּמְסֻטָּרָא דְגַבּוֹרָה דָאֵידָהו דִינָא, שְׁכִינַתָּא אַתְקָרִיאָתָה הוֹיָה, הָדָא הָזָא דְכַתִּיב, (שמות ט) הַגָּה יְיָד יְהוָה הָזָה בְמִקְנֵד אָשָׁר בְשָׁרָה. קַם רְעֵיא מַהַיְמָנָא, וְאַשְׁתַּטְחָה קְמִיהָ. וְאָמָר וּפְאָה חֹולְקִי דְמָארִי

לשון הקודש

צָרִיבִים שְׁלָא יִשָּׂא אֶלָא בְתוּלָה בְלִי פָגִים? אֶלָא אֲשָׁה הִיא כוֹס שְׁלָל בְּרַכָּה. דְרוֹן, שְׁכַתּוֹב (וַיָּקֹרְא ט) גּוֹרֵל אֶחָד לְהָזָם – פָגִימָנוֹ. וּכְהַנָּא שְׁמַקְרִיב קָרְבָנָן לִפְנֵי ה', צָרִיךְ שְׁהָוָה יְהִיה שְׁלָם בְלִי פָגָם, שְׁלָם בְאַיְרָיו בְלִי פָגָם, שְׁמָומִים פּוֹסְלִים בְכְהַנִּים. שְׁלָם בְגַנְוָה, שְׁלָם בְגַנְכְּבָתָה, לְקִים בְהָ (שרד) בֶלָק יְפָה רְעִיתִי וּמוֹם אֵין בָהּ. שְׁקָרְבָנָן הוּא מְנַחָה, וְצָרִיבִים יְשָׂרָאֵל לְשָׁלָחָה אֶת מְנַחָתָם לְמַלְךָ עַם אִישׁ (בְגַנְוָה) שְׁלִים, שְׁהָם בְהַפְּךָ שְׁלָל הַאֲחָרִי,

דְמַטְרוֹגִיתָא (וּמַטְרוֹגִיתָא) אֵינֶנּוּ בְעֹזֶרֶי. (ע"ב רעיה מהימנא).

רַבִּי שְׁמֻעֹן הָווֹ אָזֵיל בְּאֶרְחָא, וְהָווּ עֲמִיהָ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִזְקִיהָ. פָתָח רַבִּי שְׁמֻעֹן וְאָמַר, (תהלים ק"א) טָרַף נָטוּ לִירָאִוּ יְזִבּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתָו. טָרַף נָטוּ לִירָאִוּ, אַלְיאָן אַינְנוּ זְבָאִין, אַינְנוּ דְחַלְיִי דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכָל מָאוּן דְדַחְילָל לִיה, אַתְקָרִי מַאֲגִנְשִׁי דְבִיתָא דְמַלְכָא, וְעַלְיהָ בְּתִיב, (תהלים ק"ב) אָשָׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהָיָה.

מַהוּ טָרַף נָטוּ לִירָאִוּ. אֶלָּא כִּמֵּה דְבַתִּיב, (משל לי) וְתָקָם בְּעַזְבָּן לִילָה וְתָתָן טָרַף לְבִיתָה. מַהֲכָא אֹולִיפְנָא, דְכָל בָּר נֶשׁ דְלָעֵי בְּאָרְיִיתָא בְּלִילָה, וְקָם בְּפְלָגּוֹת לִילָה, בְּשַׁעַתָּא דְכַנְסָת יִשְׂרָאֵל אַתְעָרָת לְאַתְקָנָא בִּיתָא לְמַלְכָא, הָאֵי אַשְׁתָּתָף בְּהַדָּה, וְהָאֵי אַקְרָי מַבִּי מַלְכָא, וַיַּהֲבִין לִיה

לשון הקידוש

בְּשָׁרֶה. קָם רֹועָה גָּנָאָמָן וְהַשְׁתַּתָּחָה לְפָנָיו, נִקְרָא מַאֲגִנְשִׁי בֵּית הַמֶּלֶךְ, וְעַלְיוֹ בְּהַטּוּב (שם ק"ב) אָשָׁרִי תְּלָקִי שְׁבָעֵלי הַגְּבִירָה (הַגְּבִירָה) הָמּ בְּעֹזֶרֶי. (עד כאן רעיה מהימנא).
רַבִּי שְׁמֻעֹן הָיָה הַזָּלֶה בְּדַרְךְ, וְהָיָה עַמוֹּ שְׁבַתּוּב, (משל לי) וְתָקָם בְּעַזְבָּן לִילָה וְתָתָן טָרַף לְבִיתָה. מִפְאָן לְפָרָנִי, שְׁבָל אֲדָם שָׁעָסָק בְּתוֹרָה בְּלִילָה, וְקָם בְּחִזּוֹת הַלִּילָה, בְּשַׁעַה שְׁבָנָסָת יִשְׂרָאֵל לִירָאִוּ יְזִבּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתָו. טָרַף נָטוּ לִירָאִוּ - אֶלָּו הָמּ הַצְדִיקִים, אֲוֹתָם יָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שְׁבָל מַיְשִׁירָא מִפְנֵי

בְּלִי יוֹמָא מֵאַיִן תִּקְוִנִי בֵּיתֶךָ, הֲרָא הוּא דְכִתְבֵב
וַתְּהַנֵּן טַרְפָ לְבִתְהָ וְחַק לְגַעֲרוֹתְתִיהָ. מֵאַז בֵּיתֶךָ. בְּלִ
אַיִן דְמִשְׁתְּתֵפִי בְהַדָּה בְלִילִיאָ, אַקְרַזְוּן בֵּיתֶךָ, בְּנֵי
בֵיתֶךָ. וּבְגַזְוּ בְזַה טַרְפָ נָתַן לִירָאוֹ.

מהו טרפ. טרפ ממש, דאייה גטלא מאתר רחיקא עלאה, דכתייב (משל לי) מפרשך תביא להחמה. ומאן זבי להאי טרפ, סופיה דקרה אובה, דכתייב, (תהלים קיא) יזבור לעולם בריתו. מאן דאסתכל (ס"א דאסתכל) באורייתא, לאשתתפא בהדחה בליליא. ולא עוד, אלא צדיק חרד עלאה אית ליה לקודשא בריך הוא, והוא אשתחוף בהדריה, וירתין תרנויזהו לבניشتא דישראל, דכתייב, (ישעה 5) צדיקים לעולם יירשו הארץ.

לשון הקודש

הזה? סוף הכתבו מוכית, שבות (תהלים קיא) יונבר לעולם בריתו. מי שמתבונן (שמשתכל) בתורה להשתתף עמה בלילה. ולא עוד, אלא צדיק אחד עליון יש לו לדורש ברוך הוא, והוא משתתף עמו, וירושים שניהם את בנסת ישראל, שבות (ישעה 5) צדיקים לעולם יירשו הארץ. גנותנים לו בְלִי יומָם מֵאַוְתָם תִּקְוִנִי הַבַּיּוֹת. והוא שבות ותְּהַנֵּן טַרְפָ לְבִתְהָ וְחַק לְגַעֲרוֹתְתִיהָ. מי זה ביתה? בְלִי אוֹתָם שמשתתפים עמה בלילה נקרים ביתה, בני ביתה. ומשום מה, טרפ ממש, שהוא נתן ליראו. מה זה טרפ? טרפ ממש, שהוא נוטלת מקום רחיק עליון, שבות (משל לי) מפרשך תביא להחמה. מי זכה לטרפ

תו פָתַח וַיֹּאמֶר, (ויקרא כא) וְלَا יְחִילֵל זָרָעוֹ בְעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהִי מַקְדֵּשׁוֹ. תֵא חַזֵּי, בֶל מִאן דַאֲפִיק זָרָעַ לְבָטָלה, לֹא זָכֵי לְמַחְמֵי אֲפִי שְׁבִינְתָּא, וַיַּאֲכִרֵי רָעַ. דְבָתִיב (טהילים ה) כִּי לֹא אֶל חַפֵּץ רְשֻׁעָה אַתָּה לֹא יִגְרֵךְ רָע. הָאֵי מִאן דַאֲפִיק לִיה בִּידֵיה, או בְּאַנְתָּו אַחֲרָא דְלֹא בְשָׂרָא. וַיַּאֲיִתְיָמָא דַאֲפִיק לִיה בְּאַנְתָּו דְלֹא מִתְעַבְּרָא, הַכִּי נָמֵי. לֹא. אֶלָּא בְמַה דַאֲפִירָן.

וַיַּעַל דָא יְבָעֵי בֶר גַשׁ מַקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִיןְמַיְן לִיה מִאן דְבָשָׂרָא, דְלֹא יְפָגִים זָרָעָה, מִאן דַאֲפִיק זָרָעָה בְּמִאן דְלֹא בְשָׂרָא, פָגִים לִיה לְזָרָעָה, וּוְיַלְמַאן דְפָגִים זָרָעָה. וּמָה בְּשָׁאָר בְּנֵי נָשָׁא בְךָ, בְּכַהְנָא דְקָאִים לְתַתָּא בְגַוְונָא דְלָעִילָא בְקָדוֹשָׁה עַלְאָה, עַל אַחַת בְּמַה וּבְמַה.

לשון הקודש

בְּךָ גַם? לֹא. אֶלָּא בְמַו שָׁאָמְרָנוּ. וַיַּעַל בֶן יְבָקֵש אֶרְם מַהְקָרוֹש בְּרוֹךְ הוּא שִׁזְוּמִין לו בְּלִי בְשִׁיר, שְׁלָא יְפָגֵם זָרָעַ. מֵשְׁמוֹצִיא זָרָע בְּכָלִי שְׁלָא בְשִׁיר, פּוֹגֵם אַת זָרָעַ. אוֹי לְמַי שְׁפּוֹגֵם אַת זָרָעַ. וּמָה בְּשָׁאָר בְּנֵי אֶרְם בְךָ - בְּכַהְן שְׁעוֹמֵד לִמְתָה בְמַו שְׁלָמָעָה בְקָרְשָׁה עַלְיוֹנָה עַל אַחַת בְּמַה וּבְמַה.

עוד פָתַח וַיֹּאמֶר, וְלֹא יְחִילֵל זָרָעוֹ בְעַמּוֹ כִּי אֲנִי הִי מַקְדֵשׁוֹ. בָא רָאָה, כֶל מַי שְׁמוֹצִיא זָרָע לְבָטָלה, לֹא זָכֵה לְרָאוֹת פְנֵי שְׁבִינָה, וַיַּאֲכִרֵי רָע, שְׁבָתּוֹב (טהילים ה) כִּי לֹא אֶל חַפֵּץ רְשֻׁעָה אַתָּה לֹא יִגְרֵךְ רָע. וְהִי מֵשְׁמוֹצִיא אַתָּה בְּדוֹן, או בְּאַשְׁהָ אַחֲרָת שְׁאִינָה בְשָׂרָה. וְאֵם תֹאמֶר שְׁמוֹצִיא אַתָּה בְּאַשְׁהָ שְׁאִינָה מִתְעַבְּרָת,

בְּעִמֵּיו, מהו בְּעִמֵּיו. דָהֶא בַתִּיב לְעִילָא, אֲלִמְנָה וְגַרְוִשָּׁה וְחַלְלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהָה לֹא יָקַח, וּבַתִּיב וְלֹא יְחַלֵּל זָרוּעַ בְּעִמֵּיו. בָּהֶם מִיבָעֵי לֵיה, מהו בְּעִמֵּיו. אֶלְאָ מִלְהָ דָא קָלְנָא בְּעִמֵּיו, פְגִימָו בְּעִמֵּיו, וְעַל דָא בַתִּיב, כִי אֵם בְתוֹלָה מִעִמֵּיו יָקַח אָשָׁה, מִעִמֵּיו וְדָאי, כַלָּא בְגֻנוֹנָא דְלְעִילָא, כִי אֲנִי ה', מִקְדָשׁו, מִהוּ מִקְדָשׁו. אֶלְאָ אָנָא הַזָּא הַהוּא, דָאַיְהוּ מִקְדָשׁ לֵיה בְכָל יוֹמָא, וּבָגִין כֵךְ לֹא יְפָגִים זְרַעַיָה, וְלֹא יְשַׂתְבֵחַ בֵיתָה פְגִימָו. (ס"א וּבָגִין דָא) דָהֶא אֲנִי יְיָ, מִקְדָשׁו דָאַגָּא בְעִינָא לְקָדְשָׁא לֵיה וּיְשַׂתְבֵחַ קְדִישָׁא בְכָלָא, דְקְדִישָׁא יְשַׂתְמֵשׁ עַל יְדָא דְקְדִישָׁא.

תָא חַזִי, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא (דף צ' נ"ב) יְשַׂתְמֵשׁ עַל יְדִי דְבָהָנָא, וּיְשַׂתְבֵחַ קְדִישָׁא בְּדַא תִי לְשָׁמֶשֶׁא, וּבָגִין דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא יְשַׂתְמֵשׁ עַל יְדָא דְבָהָנָא

לשון הקודש

בְּעִמֵּיו, מה זה בְּעִמֵּיו? אֶלְאָ אֲנִי הַוָּא אָוֹתוֹ שְׁהָרִי בְתֻוב לְמַעַלָה, אֲלִמְנָה וְגַרְוִשָּׁה וְחַלְלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהָה לֹא יָקַח, וּבַתִּוב וְלֹא יְחַלֵּל זָרוּעַ בְּעִמֵּיו. בָּהֶם הִיא אַרְיךְ לְהִיוֹת, מִה זה זְרַעַיָה, אֲלָא דָבָר זֶה קָלוֹן בְּעִמֵּיו, פָנָם לְקָדְשׁ אָוֹתוֹ, וַיִּמְצָא קָדוֹשׁ בְכָל, שְׁקָדוֹשׁ יְשַׂתְמֵשׁ עַל יְדִי קָדוֹשׁ. בָא רָאָה, הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא יְשַׂתְמֵשׁ עַל יְדֵי הַבָּהָן, וַיִּמְצָא קָדוֹשׁ בְשָׁבָא לְשָׁמֶשׁ, כַמוֹ שְׁלָמָעָלה. כִי אֲנִי ה' מִקְדָשׁו, מה

דָאַיהוּ קָדִישָׁא, פְהַנָּא יִשְׂתַמֵּשׁ עַל יְדֵי דְדִכְיָא,
דְאַתְקָדֵשׁ בְדִכְיוֹתֶיהָ, וּמַאי אַיהוּ. לִזְיאָא. בָר
גַשׁ (פְהַנָּא) אַחֲרָא, יִשְׂתַמֵּשׁ עַל יְדֵי דָקָדִישָׁא אַחֲרָא,
בְגַין דִיְשַׁתְכָהוּן פָלָא בְקָדוֹשָׁא, לְשֻׁמְשָׁא לְקָזְדִשָּׁא
בְרִיךְ הוּא. זְבָאַין אַינְנוּן יִשְׂרָאֵל בְעַלְמָא דִין
וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דָעַלְיָהוּ בְתִיב, (ויקרא ס) וְאַבְדִיל
אַתְכָם מִן הַעֲמִים לְהִזְוֹת לֵי. בִמְהַ פְּרִישָׁן יִשְׂרָאֵל
מִבָּלָא, בְקָדוֹשָׁה, לְשֻׁמְשָׁא לְקָזְדִשָּׁא בְרִיךְ הוּא,
הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ויקרא ס) וְהַתְקָדְשָׁתָם וְהִיְתֶם
קָדוֹשִׁים כִּי אַנְיִי יְהִי אֱלֹהֵיכֶם.

תוֹ פָתָח וְאָמֵר, (תהלים א) לִיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְךָ
בְרַבְתָךְ סָלָה. לִיְיָ הַיְשׁוּעָה. הַכִּי תְגִינְנוּ,
זְבָאַין אַינְנוּן יִשְׂרָאֵל, דְבָכָל אַתְרָ דָאַתְגָלוּ, שְׁבִינְתָא
אַתְגָלְיָא בְחַדְיָהוּ. פְדָ יִפְקֹזְןִי יִשְׂרָאֵל מְגַלּוֹתָא,
פּוֹרְקָנָא לְמָאן, לְיִשְׂרָאֵל אוֹ לְקָזְדִשָּׁא בְרִיךְ הוּא.

לשון הקידוש

הַעֲמִים לְהִזְוֹת לֵי. בִמְהַ פְּרוֹשִׁים הֵם
יִשְׂרָאֵל בְקָדְשָׁה לְשֻׁמְשָׁ אֶת הַקָּדוֹשׁ
בָרוּךְ הוּא, זֶה שְׁבָתוֹב (שם) וְהַתְקָדְשָׁתָם
וְהִיְתֶם קָדוֹשִׁים כִּי אַנְיִי הִ אֱלֹהֵיכֶם.
עוֹד פָרָח וְאָמֵר, (תהלים א) לְהִיְשׁוּעָה עַל
עַמְךָ בְרַבְתָךְ סָלָה. לְהִיְשׁוּעָה - בְךָ
שְׁנִינוּ, אֲשֶׁר יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל, שְׁלַכְלַ מִקּוֹם
שְׁעַלְלָם בְתּוֹב (ויקרא ס) וְאַבְדֵל אַתְכָם מִן

אלא הוא אוקמוּה בכמיה קראי, והכא, ל'ז' הישועה ודהאי, אימתי. על עמד ברכתך פלה. בשעתא דקודשא בריך הוא ישגה בברכאנ עלייהו דישראל, לאפקא לוין מן גלוותא. ולא טובא להו, בדין ל'ז' הישועה ודהאי. ועל דאתנן, דקודשא בריך הוא ייתוב עמהון דישראל מן גלוותא, הדא הוא רבתיב, (דברים ל) ישב י' אליהיך את שבותך ורמחך.

איש מזעך לדורותם אשר יהי בו מום. (ויקרא כא) רבי יצחק אמר, בגין דאייהו פנים, ומאן דאייהו פנים, לא אהוו לשפט שא בקידשא. וזה אוקמוּה, דבר נש דاشתבח פנים, לית בית מהימנותא, זההוא פניו אסחד עלייה, כל שבון בהנא, דבעיא לאשתבחא שלים, מאיריה דמהימנותא, יתר מכלא, וזה אוקמוּה.

לשון הקודש

ישראל מהגנות, למי הנגלה - לישראל או לקדוש ברוך הוא? אלא הרי פרשנה בכמה בתובים, ובכן - לה' הישועה ודהאי. מתי? על עמד ברכתך פלה. בשעה שהקדוש ברוך הוא ישגיח בברכות על ישראל להוציאו אוטם מן הגולות ולהזכיר להם, אוי - לה' הישועה ודהאי. ועל בן שנינו שהקדוש ברוך הוא ישב כהן, שאrik לסתא שלם, בעל

רַבִי אֶלעָזֶר הָיוֹה יְתִיב בְּקַסְטָרָא דְּבֵי חַמּוּי, וְהוּא
הָיוֹה אָמֵר, זִילְגָא דְּבַקְסְטִירָא בְּעִיטָא שְׁכִיחָה.
אֲדָחָבִי, אֲעַבָּר חָד בָּר נֶשׁ, פָּגִים מְעִינִיה חָד. אָמֵר
חַמּוּי, גְּשָׁאַל לְהָאִי. אָמֵר, פָּגִים הוּא, וְלֹא
מְהִימְנָא. אָמֵר, גְּשָׁאַל בְּהַדִּיחָה. אַתָּה שְׁאַילָו לִיה.
אָמֵר לִיה, טוֹפְקָא מְאַן הוּא בְּעַלְמָא. אָמֵר עַתִּירָא,
אֲבָל דִּישְׁלִיפָה, בְּהַדִּיחָה אֲנָא מְכֻלָהו. (ס"א עתירא, אֲבָל
דִּישְׁלִיפָה, וְיֵעַל רָא, בְּהַרְחָה אֲנָא מְכֻלָהו) אָמֵר רַבִי אֶלעָזֶר, בְּמַלְוי
אַשְׁתְּמָע, דָלָאו מְהִימְנוֹתָא גְּבִיה, וְלֹא בָר מְהִימְנָא
הָוּא. תָא חִזּוּי, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אָמֵר כֶּל אִישׁ
אֲשֶׁר בּוּ מִזְמָר לֹא יִקְרָב, דָהָא קָדוֹשָׁא דְלַעַילָא, לֹא
שְׂרִיא בָּאָתָר פָּגִים.

פָתָח וְאָמֵר, (ישעה ח) לְתֹרָה וְלִתְעֹזָה אָם לֹא
יָמְרוּ פְּדָבָר הָזָה. לְתֹרָה וְלִתְעֹזָה.

לשון הקודש

העשרה, אֲבָל אָם יִנְתַּק, עַמוּ אַנְיִ מְכֻלָם.
(העשירה, אֲבָל אָם יִנְתַּק, אוֹי עַל זה, עמו אַנְיִ מְכֻלָם) אָמֵר
רַבִי אֶלעָזֶר, מְדָבְרָיו נְשָׁמָע שָׁאַין בּוּ
אַמְוֹנָה, וְלֹא בָנָן אַמְוֹנָה הוּא. בָא רָאָת,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמֵר, בֶּל אִישׁ אֲשֶׁר
בּוּ מִזְמָר לֹא יִקְרָב, שְׁהָרִי הַקְּרָשָׁה
שְׁלִמְעָלה אֵינָה שׂוֹרָה בָּמְקוּם פָנָום.
פָתָח וְאָמֵר, (ישעה ח) לְתֹרָה וְלִתְעֹזָה אָם
אָמֵר לוֹ, מַיהוּ הַמְאַשֵּׁר שְׁבָעוּלָם? אָמֵר,

הָאָמֹנָה, יוֹתֵר מְהֻפֶל, וְתָרִי פְּרָשִׁיתָה.
רַבִי אֶלעָזֶר הָיה יוֹשֵׁב בְּהַיכְלָל שֶׁל בֵּית
חַמּוּי, וְהוּא הָיָה אָזְמָר, לְזִילִינָת הַרְמָעוֹת
שְׁבַהְיכְלָל יִשְׁעָצָה לִמְצָאתָה. בֵין בָּהָר
אִישׁ אֲחֵד פָנָום בְּעֵין אַתָּה. אָמֵר חַמּוּי,
גְשָׁאַל אֶת זה. אָמֵר, הוּא פָנָום וְלֹא נָאָמָן.
אָמֵר, גְשָׁאַל אֶת זה. בָא וְגְשָׁאַל אֶת זה.
אָמֵר לוֹ, מַיהוּ הַמְאַשֵּׁר שְׁבָעוּלָם? אָמֵר,

מן הוא תורה, וממן הוא תעודה. אלא תורה, דא תורה שביב

פָה. תורה שבעל פה לא שרייא באתר פנים, דהא מתורה שביבת אתבנוי. כתיב צור תעודה חתום תורה בלמודי, צור תעודה, דא תורה שבעל פה, בגין דתמן אצער צרורא דתניין, ובתעודה אתקשר קשרא דתניין נ"א קשרא דמיהיניתא) דלעילא, ומהו פלא חד.

ומתמן לחתא אתפרשין אורחין ישביבין, ומתמן מתפרשין אורחין בעלמיין בלהו חד היא דכתיב, (בראשית ב) ומשם יفرد זהה לארכעה ראשים.

חתום תורה, חתימה דאוריתא, דאייה תורה שביבת באן באתר. בלמודי, אלין גבייאי,

לשון הקודש
 לא יאמרו בדבר הזה. לתורה ולתעודה, התחיימ, ובתעודה נקשר קשר התחיימ (קשר האמור) שלמעלה, להיות הכל אחד. מי היא תורה, מי היא תעודה? אלא תורה – זו תורה שביבת. תורה שביבת – זו תורה שבעל פה. תורה שבעל פה אינה שורה במקום פגום, שערית מתורה שביבת נבנית. כתוב צור תעודה חתום תורה בלמודי. צור תעודה – זו תורה שבעל פה, משום שם נוצר צור רשות תורה שביבת, באיזה מקום?

במה דאת אמר (מלכים א' ז') ויקם את העמוד הימני ויקרא שמו יבין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא שמו בועז. ומתקן את פרשן אורחין לנביי מיהימני. וקיני אלין בקיימה לגופא, לשית טהירין, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) שוקיו עמודי שיש. וכלא לא קיימת אלא בשלימו, ולא שריא קדרשה דכלא, אלא בשלימו, בד מתחבראן הדא ברא, כלל הוא שלים, כלל הוא חד, לא אטפיגים אחר. ועל הדא אקרי בנטת ישראל שלם, כמה דאת אמר (בראשית יד) ומלבוי צדק מלך שלם (תהלים ע) ויהי בשלם סבו.

ובגין לכך לא שריא כלל, אלא באתר שלים. ועל הדא כל איש אשר בו מום לא יקרב. בגוננא דא קרבנא דביה מזמא לא יתקרב. מי טעמא. דכתיב כי לא לרצון יהיה לכם. ואי תימא הדא

לשון הקודש

אלו הנביאים, כמו שנאמר (מלכים א' ח) ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יבין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז. ומשם נפרדות הדרבים לנביאים הנאמנים. ואלה עמדים בקיום לגוף, לששת האורות, וזה שבחותוב (שיר ח) שוקיו עמודי שיש. והכל לא עומדת אלא בשלמות, ולא שורה קדרשה של הכל

קדשא בריך הוא לא שاري אלא אחר תבירא
במאנא תבירא, דכתיב, (ישעה נ) ואות דפא ושפלו
רזה. Hai אחר שלים יתר הוא מפלא, (דכתיב, (ישעה
נ) ואות דפא ושפלו רוח) בגין דמאייך גריםיה למשרי עלייה
גאותה דכלא, גאותה עלאה, וזה הוא שלים. אבל
לא כתיב, ואות (דף צ"א ט"א) עיר ושבור וחרום ושרוע.
אליא ואות דפא ושפלו רזה, מאן דמאייך גריםיה,
קדשא בריך הוא זקיף ליה.

ובגיני כך, בהנא דקאים לתחא בגונא דלעילא,
בעי למחיי שלים יתר מפלא, ולא יתרחוי
פנים, ועל דא אזהר להז לבגני, דכתיב איש
מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום.

תו פתח ואמר, (מלachi א) וכי תגישו עיר לזבח אין
רע, וכי תגישו פטה וחוללה אין רע, וכי קדשא

לשון הקידוש

יתקרב. מה הטעם? שבתוב כי לא לרצון
יהיה לכם. ואם תאמר, הרי הקדוש ברוך
הוא לא שורה אלא במקום שבור, בכלל
שבור, שבתוב (ישעה ט) ואות דפא ושפלו
רזה. הפקום הזה הוא שלם יותר מהכפל,
(שבתוב (ישעה נ) ואות דפא ושפלו רוח) משום שמנמיד
עצמו להשרות עלייו את גאות הפל,
הגאות שלמעלה, וזה שלם. אבל לא
כתוב, ואות עיר ושבור וחרום ושרוע,
אשר יהיה בו מום.

עוד פתח ואמר, (מלachi א) וכי תגישו פטה
עיר לזבח אין רע, וכי תגישו

בריך הוא אמר אין רע, אי הָכִי טוב הוא. אלא סופיה דקרא אובה, דישראל באין יומין הו ממן פְּהַנִּי מֵאֲרִי דמוֹמִין, על גְּבִי מִדְבָּחָא, וְלִשְׁמֶשָּׁא על מקדשא, ואמרי מָאִי אַכְפָּת לִיהְ לְקוֹדֵשָׁא בריך הוא דא, או אחרא. ואינון הו דאמרי אין רע. וקדשא בריך הוא אמרת לדzon ההיא מלחה דהו אמר. אמר: ישראל אתון אמר בד מקרבי מֵאֲרִי דמוֹמִין על פולחני אין רע, מא אכפת ליה לקדשא בריך הוא.

סופיה דקרא מה כתיב, הקרייבתו נא לפחתך הירץ או היישא פגידה. בר נש מניכו, אי בעיתו לשלומי למלפआ, ולקרבא קמיה דורונא, אתון משדרין ליה בפגימה, או לא. הירץ או היישא פגידה בההוא דורונא, כל שבן

לשון הקידש

וחלה אין רע. וכי הקדוש ברוך הוא אומר אין רע? אם כך טוב הוא! אלא סוף כתוב מובית, שישראל באתם הימים הי מנגנים פהנים בעלי מומינים על גבי המזבח ולשם על המקדש, ואומרים מה אכפת לקודש ברוך הוא זה או אחר. וזה הי שאומרים אין רע. והקדוש ברוך הוא השיב להם אותו דבר שהו אמרם. אמר:

וְבֵל שָׁבֵן דָּאתוֹן מִקְרָבֵין קַמָּאי בֶּר נֶש פָּגִים
לִקְרָבָא דָזְרוֹנָא, הָא דָזְרוֹנָא דְלַבּוֹן לְכָלְבָא
אֲתִמְפֵר, דָנוֹדָאִי בֶּר נֶש דָאִיהוּ פָגִים, פָגִים הָא
מְבָלָא, פָגִים הָא מְהִימְנוֹתָא. וְעַל דָא כָל אִיש
אָשָׁר בּוֹ מִום לֹא יִקְרַב.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, זָמִינָן קָרְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָא לְאַשְׁלָמָא
לְהָיו לִיְשָׁרָאֵל, וְלֹא שְׁתַּבְחָא שְׁלִימָין בְּכָלָא,
דְלָא יְהָא בְּהֻן מְאַרְיִי דְמַזְמִינָן בְּלָל, בְּגִינָן דִּיחָוָן
תְּקוֹנָא דְעַלְמָא, כְּאַלְיִן מְאַנְיִן וְלֹבּוֹשָׁא דְבָר נֶש
דְאַינָן תְּקוֹנָא דְגַופָא, הָדָא הָא דְבָתִיב (איוב
לח) וַיַּתְיַצְבּוּ בָמָו לְבִישׁ.

(ס"א רַבִּר אַחֲרֵי) הָא חִזֵּי, בְּדַי יְתָעָרְיוֹן מַעֲפָרָא, כִּמְהָ
דְעָלָי, הָכִי יְקִוְמוֹן, חֲגָרִין אוֹ סִוְמִין עַלְיָוָי,
חֲגָרִין וְסִוְמִין יְקִוְמוֹן, בְּהַחִיא לְבוֹשָׁא, דְלָא יִמְרִיוֹן
דְאַחֲרָא הָא דְאַתְעָר. וְלֹבְתָר, קָרְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָא

לשון הקודש

מִקְרִיבִים לְפָנֵי אָדָם פָנָום לְהִקְרִיב דָזְרוֹן,
הַרִי חַדּוֹרָן שְׁלָכָם נִמְסָר לְכָלָב, שְׁנָדָאי
אָדָם שְׁחוֹא פָנָום, פָנָום הָא מְהַפֵּל, פָנָום
הָא בְּאַמְוֹנה. וְעַל בָּן כָּל אִיש אָשָׁר בּוֹ
מָום לֹא יִקְרַב.

קַבְרָא רַבִּר אַחֲרֵי בָא רַאֲהָ, בְּשִׁיתְעָרוֹרָו מַהֲעֵפֶר,
בְּמָו שְׁנָבָנָסֶו בְּךָ יְקִומוֹ, חֲגָרִים אוֹ סִוְמִים
נְבָנָסֶן, חֲגָרִים וְסִוְמִים - יְקִומוֹ, בָאָתוֹ
לְבּוֹשׁ. שְׁלָא יָמְרוּ שְׁאַחֲרָה הָא

וַיְסִי לֹזֶן, וַיָּשַׂתְכֵחֶן שְׁלֵימִין קְמִיה, וּבְדִין יְהָא עַל מָא שְׁלִים בְּכָלָא, בְּדִין (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיה יְיָ אֶחָד וְשַׁמוֹ אֶחָד.

שׂוֹר או בָּשָׂב או עֹז בַּי יְיָלֵד וְהִיה שְׁבָעַת יָמִים תְּחַת אֲמֹנוֹ וְגַנוֹּו. (ויקרא כ"ב) רַبִּי יוֹסֵי פָּתָח, (תהלים לו) צְדִקְתְּךָ בְּהַרְרִי אֶל מְשֻׁפְטִיךְ תְּהֽוּם רַבָּה אָדָם וּבְהַמָּה תּוֹשִׁיעַ יְיָ. הָאִי קָרָא אֵיתָ לְאַסְתָּבָלָא בֵּיה, אָבָל תָּא חַזֵּי, צְדָקָ: בְּתַרְא קְדִישָׁא עַלְאָה. בְּהַרְרִי אֶל: בְּאַינֵּן טַוְרֵין עַלְאֵין קְדִישֵׁין, דָאַקְרוֹן טַוְרִי דְאַפְרֵסְמֹנָא דְכִיא. וּבְגַיְן דְאַיְהִי סְלָקָא לְאַתְקְשָׁרָא בְּהּוּ לְעַילָּא, כֵּל דִינָה אֶבְשָׁקְוָלָא חַדָּא לְכָלָא, דְלִילָת בְּהַהוּא דִינָא רְחִמָּי. מְשֻׁפְטִיךְ תְּהֽוּם רַבָּה. מְשֻׁפְט דְאַיְהוּ רְחִמָּי, נְחִית לְתַתָּא לְהַהוּא דְרָגָא לְתַקְנָא עַלְמִין, וְחַיִם עַל פָּלָא, וְעַבֵּיד דִינָא בְּרְחִמָּי לְבַסְמָא עַלְמָא.

לשון הקודש

יש להתרשם בו, אָבָל בָּא רָאָה, צְדָק - שְׁתַתְעֹורָה. ואחר בַּקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא יְרִפָּא אֶתְכֶם וַיִּמְצָאוּ שְׁלִים לְפָנָיו, וְאוֹיְהָה הָעוֹלָם שְׁלָם בְּכָל, אֹז - (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיה ה' אֶחָד וְשַׁמוֹ אֶחָד. שׂוֹר או בָּשָׂב או עֹז בַּי יְיָלֵד וְהִיה שְׁבָעַת יָמִים תְּחַת אֲמֹנוֹ וְגַנוֹּו. רַבִּי יוֹסֵי פָּתָח, (תהלים לו) צְדִקְתְּךָ בְּהַרְרִי אֶל מְשֻׁפְטִיךְ תְּהֽוּם רַבָּה - מְשֻׁפְטָה אָדָם וּבְהַמָּה תּוֹשִׁיעַ ה'. בְּפָסָק הַתָּהָרָה

וּבְגַיִן דָאִיהוּ רְחַמֵי, אָדָם וּבְהַמָּה תֹזֶשְׁיעַ יְיָ. לְכָלָא
בְשִׁקְוִילָא חֲדָא. אָדָם וּבְהַמָּה, הָא אָזְקָמוּה,
מְאָן דְהֹא אָדָם, וְשַׁנִּי לְגַרְמִיהָ בְבְהַמָּה. אָדָם
וּבְהַמָּה: דִין אָדָם, וְדִין בְּהַמָּה, חָדָה הוּא.
אָדָם: (בראשית י') וּבָן שְׁמַנְתַּיִם יָמִים יָמַל לְכָם כָל זָבָר.
בְּהַמָּה: וְהִיא שְׁבָעַת יָמִים תְּחַת אָמוֹן וּמִום הַשְּׁמִינִי
וְהַלְאָה יַרְצָחָה לְקָרְבָּנוּ אֲשָׁה לִיְיָ, בְּגַיִן דִיעָבָר עַלְיִהוּ
שְׁבָת חָדָה, וְהָא אָזְקָמוּה.

רַבִּי חַיָּא פָתָח (שופטים ה') יְיָ בְצַאתְך מִשְׁעִיר בְצֻעַד
מִשְׂדָה אֲדוֹם אָרֶץ רָעֵשָׁה גַם שְׁמִים נִטְפוּ.
תָא חַזִי, זְבָאן אִינְזָן יִשְׂרָאֵל בְעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא
דָאָתִי, דָקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָא אַתְרָעֵי בָהּוּ, וְאִינְזָן
מַתְדְבָקִין בֵיהּ, וְאַקְרָיוּ קְדִישָׁין, עַם קָדוֹשׁ. וּבָן עַד
דָסְלִיק לוֹזָן לְדָרְגָא עַלְאָה דָאַקְרִי קְדָשָׁ.

לשון הקודש

לְתַקְעֵן עַוְלָמוֹת, וְחַם עַל הָעוֹלָם, וְעוֹשָׁה
לָהּ, בְּדִי שְׁתַעַבָּר עַלְיָהּ שְׁבָת אַתָּה,
דִין בְּרָחְמִים לְבָשָׂם אֶת הָעוֹלָם.
וּמְשִׁים שָׁהָוָא רְחַמִּים - אָדָם וּבְהַמָּה

רַבִּי חַיָּא פָתָח, (שופטים ה') ה' בְצַאתְך
מִשְׁעִיר בְצֻעַד מִשְׂדָה אֲדוֹם אָרֶץ רָעֵשָׁה
גַם שְׁמִים נִטְפוּ. בָא רָאָה, אֲשֶׁר יָהָם
וּבְהַמָּה, הָרִי פָרְשָׂוּת, מֵשָׁהָוָא אָדָם וּשְׁמָ
אֶת עַצְמוֹ בְבְהַמָּה. אָדָם וּבְהַמָּה - דִין
אָדָם וְדִין בְּהַמָּה אֶחָד הוּא. אָדָם - (בראשית
(ו) וּבָן שְׁמַנְתַּיִם יָמִים יָמַל לְכָם כָל זָבָר.
בְּהַמָּה - וְהִיא שְׁבָעַת יָמִים תְּחַת אָמוֹן
וּמִום הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יַרְצָחָה לְקָרְבָּנוּ אֲשָׁה
שְׁנָקְרָאת קְדָשָׁ, שְׁבָתוֹב (ירמיה ט) קְרָשָׁ

דְבָתִיב, (ירמיה ב) קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיַיְהּ רַאשִׁית תִּבְזֹאתָה. בָמָה דָאָקִיםְנָא, דָהָא יִשְׂרָאֵל מִתְמְנִיא יוֹמִין מִתְדֶבֶקְיוֹן בֵיהַ בְשָׁמִיהַ, וַרְשִׁימִין בְשָׁמִיהַ, וַאֲינֵון דִילִיהַ. כִמָה דָאָת אָמֵר, (שמואל ב ג) זָמֵן בְעֵמֶךְ בַיִשְׂרָאֵל גַוי אָחֵד בָאָרֶץ. וַעֲמִין לֹא מִתְדֶבֶקְיוֹן בֵיהַ, וַלֹא אַזְלִין בְגִימּוֹסִיהַ, וַרְשִׁימָא קְדִישָא אַעֲדִיאוֹ מַגִּידָהוּ, עד (דף צ"א ע"ב) דָאֲינֵון מִתְדֶבֶקְיוֹן בְסְטָרָא אַחֲרָא דָלָאו קְדִישָא.

וְתָא חִזֵי, בְשֻׁעַתָּא דְבָעָא קְדָשָא בְרִיךְ הַזָּא לְמִיחָב אָזְרִיתָא לִיְשָׂרָאֵל, וַמִין בָהּ לְבִנֵי עַשְׂוֹ, אָמֵר לוֹן, בְעָן אַתָוּן לְקַבְלָא אָזְרִיתָא. בְהָהִיא שֻׁעַתָּא אַתְרִגְיוֹת אָרְעָא קְדִישָא, וַבָּעָתָה לְאַעֲלָא לְנוֹקְבָא רְתֵהּוֹמָא רְבָה. אָמָרָה קְמִיהַ, מְאָרִי דְעַלְמָא, פְסְטִירָא דְחַדּוֹה (ס"א דְעַלְמָא) תְּרִי אַלְפִי שְׁנִין עַד לֹא אַתְבָּרִי עַלְמָא, קְלִטִינָא קְמִיהַ (נ"א קְלִטָנָא גו) (נ"א אַזְדָמוֹן קְטִיטָה עַרְלִין דָלָא רְשִׁימָן בְקִיּוֹמָה).

לשון הקודש

ישָׂרָאֵל לְה' רַאשִׁית תִּבְזֹאתָה. בָמָוֹ שָׁבָרְנוֹן, שָׁהָרִי יִשְׂרָאֵל מִשְׁמָנוֹנָה יִמְים נְדָבְקִים בְשָׁמוֹ וַרְשּׁוּמִים בְשָׁמוֹ וְהֵם שָׁלוֹן, בָמָוֹ שָׁנָאָמָר וַמִי בְעֵמֶךְ בַיִשְׂרָאֵל נָוי אָחֵד בָאָרֶץ. וַעֲמִים לֹא נְדָבְקִים בְוּ וְהָרָשָׁם הַקְדּוֹשָׁה, הַוּלְכִים בְהַנְּהָנוֹתִין, וְהָרָשָׁם הַקְדּוֹשָׁה נְעַדר מֵהֶם, עַד שְׁהֵם נְדָבְקִים לְאַזְרָהָר.